

[Veistrup.]

ærede Medlem være med til at gennemføre en Brændselshjælp for Aldersrentenyderne, eller vil han det ikke?

Socialministeren (Steincke): Jeg beklager, at jeg, da jeg før havde Ordet, glemte at indrømme den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, at han ikke paa nogen Maade havde givet mig Fiduser, som han udtrykte sig, i denne Sag. Han har absolut ikke givet mig nogen Fidus, end ikke nogen Art af Oplysning om, hvad han vilde eller ikke vilde, eller hvad der var foregaaet i Udvalget. Det er altsaa ikke af den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti eller af hans Parti, jeg har faaet det fjerneste at vide. Derimod har jeg ad anden Vej, som det nu er oplyst, faaet det Indtryk, at Sagen laa saaledes, at det foranledigede mig til at fremsætte dette Lovforslag.

Saa vidt jeg forstod det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard), indrømmede han, at den Henvendelse, der var sket til mig, som jeg forstod paa Udvalgets Vegne, fra det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Carl Jensen), gik ud paa — og det var altsaa rigtigt —, at man kunde tænke sig at gennemføre et Forslag om Brændsel til Aldersrentenydere, hvis jeg vilde trække det øvrige Forslag tilbage. Jeg har hertil svaret, at jeg baade af reelle og formelle Grunde selvfølgelig ikke kunde trække det øvrige Forslag tilbage, men var paa samme Tid klar over, at naar Udvalgets Flertal kunde tænke sig at gennemføre et Forslag om Brændselshjælp til Aldersrentenydere, saa maatte det være, fordi de mente, at Aldersrentenyderne havde Trang til at faa denne Brændselshjælp, saa maatte det være, fordi de mente, at et saadant Forslag var sagligt begrundet. Dette Forslag maatte jo være lige meget og lige lidt sagligt begrundet, hvad enten man skulde forhandle videre om de andre Problemer, eller man ikke skulde forhandle. I saa Henseende maa jeg ganske slutte mig til de Udtalelser, den ærede radikale Ordfører nys fremsatte, og kan gentage hans Spørgsmaal til det ærede 14de Medlem for 5te Kreds: Er det da ikke Venstres eller det ærede Medlems Mening, at Brændselshjælpen til Aldersrentenyderne er sagligt begrundet, og i modsat Fald, hvorledes kunde der da overhovedet fra Udvalget tilgaa mig, direkte eller indirekte, nogen Meddelelse om det Standpunkt, der er refereret af det ærede 7de Medlem for 5te Kreds?

Men maa jeg ikke benytte denne Lej-

lighed til at anmode eventuelle andre ærede Udvalg og Formænd for Udvalg, om de ikke i saadanne Situationer vil være saa elskværdige at tilkalde Ministeren i Stedet for at sende Bud til ham gennem et eller andet Medlem af Udvalget. Hvis det ærede Udvalg havde tilkaldt mig, var vi kommet til Klarhed over, hvorledes Situationen laa, og saa var jeg bl. a. ogsaa kommet til Klarhed over det urimelige i at fremsætte 5 af Lovforslagets Paragraffer som et selvstændigt Forslag. Hvilke Konsekvenser jeg vil drage af Forhandlingen her i Dag, skal jeg ikke udtale mig om, før jeg eventuelt har faaet Svar paa det Spørgsmaal, jeg stillede til det ærede 14de Medlem for 5te Kreds, om det da ikke er Venstres Mening, at der bør gennemføres en Lov om Brændselshjælp til Aldersrentenydere, og hvorfor denne Lov da ikke kan gennemføres i dette Øjeblik uden Hensyn til de Problemer, der i øvrigt ligger til Behandling i Udvalget.

Bækgaard: Naar det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) siger, at han har forstaaet det saaledes, at man i Udvalget var enig om at løse dette Spørgsmaal særskilt, saa er det en Misforstaaelse af Stillingen. Jeg har ikke Indtryk af, at man var enig derom i Udvalget.

Med Hensyn til den højtærede Socialministers Henstilling om at tilkalde Ministeren er det min Opfattelse, at naar Forhandlingen i Udvalget er skredet saaledes frem, at man mener, man har Brug for vedkommende Minister, i dette Tilfælde den højtærede Socialminister, skal man selvfølgelig tilkalde Ministeren. Men naar Forholdet ligger saaledes — og saaledes laa det efter min Opfattelse her —, at man ikke er naaet saa vidt i Behandlingen, at der er noget at forhandle med Ministeren om, mener jeg ikke, der er Anledning for Udvalget til at tilkalde Ministeren. Hvis der er enkelte Medlemmer eller enkelte Partier, som ønsker at tale med Ministeren, kan man selvfølgelig ikke forholde dem det; det ønsker jeg i alt Fald ikke som Udvalgets Formand at forholde dem.

Dersom man nu fra den Side vil trække et Spørgsmaal ud af dets Sammenhæng, et Spørgsmaal, som jeg absolut hævder har Forbindelse med flere andre Paragraffer, ogsaa end dem, der her er taget ud, saa mener jeg, at Ansvaret for, om noget bliver forkludret, falder lige saa meget paa dem, der ønsker at fremme Forslaget paa den Maade, som paa dem, der ønsker at behandle Spørgsmaalet i dets Sammenhæng, saaledes som det har været Meningen fra Begyndelsen af.